

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. гр. Добрич, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменуга Ив. Стоева

при участието на секретаря Билсер Р. Мехмедова Юсуф
като разгледа докладваното от Теменуга Ив. Стоева Търговско дело №
20223200900105 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от К. В. А. ЕГН ***** живуща в с.Божурово,обл.Добричка,ул.“Осма“№7 чрез адв.Н. Н. Д. ,със съдебен адрес гр.София,ул.“****“№2,четвърти поуетаж ,офис 4 против „ДЖЕНЕР*** ЗАСТРАХОВАНЕ“АД,ЕИК 030269049,със сед***ще и адрес на управление гр.София,1504,бул.“****“№68,представявано от ***** ,с правно основание чл.432 от КЗ във вр.с чл.45 и сл.от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД,с цена на иска 36 000 лв.-неимуществени вреди,претърпени от ПТП ,настъпило на 07.04.2021г.

Искът е допустим.Исковата молба е редовна,ищецът е освободен от заплащане на държавна такса по делото.

В исковата молба се излагат следните обстоятелства:

На 07.04.2021г. ,около 17,50 ч.по път III-293 ,в участъка между Крушари-Овчарово,обл.Добрич е настъпило ПТП с участници –л.а.“Фолксваген“,модел „Мултиван“,с рег.№***,управляван от *** и л.а. марка“Хонда“,модел“Сивик“,с рег.№****,управляван от ***.

Видно от документите ,с които е констатирано настъпването на процесното ПТП,отговорността за последното безспорно е на водача *** ,който в процеса на управление на МРС,при изпреварване ,навлиза в лентата на движение на *** ,където настъпва сблъсъкът между двете превозни средства.По този

начин с непредпазливото си и неправомерно поведение делинквентът виновно допуска настъпването на ПТП,което е в пряка причинно-следствена връзка с последва.е увреждания за ищцата.Същата,явяваща се пътник при участник №1 претърпява счупване на горния край на раменната кост,контузия на дясно коляно,оток,кръвонасядане и охлузвания на дясното коляно,както и оток,палпаторни болки и ограничени движения в дясната раменна става,поради което по спешност е хоспит***зирана в УМБАЛ“Света Марина“ЕАД-Варна.На 09.04.2021 г. е оперирана под обща анестезия и е извършено наместване на трифрагментарната фрактура на големия туберкул.Под рентгенов контрол е осъществена репозиция и фиксация на фрагментите с два канюлирани винта,след което обшиване ,иригация,шев и е поставена стерилна превръзка.

Към датата на произшествието за автомобила,с който то е причинени е н***це активна застраховка „Гражданска отговорност,сключена с полица BG/02/121002710330,представляващо покритието по чл.493 от КЗ.

Претенциите на ищцата по чл.432 ал.1 от КЗ ,тя е предявила,на основание чл.380 от КЗ на 28.05.2021г.,представяйки пълномощно,констативен протокол за ПТП с пострад*** лица и медицински документи.Въпреки,че на основание чл.496 ал.3 от КЗ ответното дружество е следвало да се произнесе по заявената претенция,ответникът изискал допълнителни документи,които физически не били н***чни,поради което ищецът счита,че електронно съобщение от 03.06.2021г. има характер на отказ по смисъла на чл.498 ал.3 от КЗ и е от значение за допустимостта на предявения иск.

С писмо от 14.12.2021г. ответникът е определил обезщетение по чл.53 от ЗЗД в размер на 30 000 лв.,което поради съпричиняване в размер на 20 % е редуцирал до сумата от 24 000 лв.Така определеното обезщетение ищцата намира за несправедливо,неотговарящо на актуалната икономическа обстановка в страната,респективно на високия инфлационен процент.Счита се ,че справедливото обезщетение следва да бъде в размер на 60 000 ,като при установяване на съпричиняване в хода на производството ищецът е съгласен да се приеме до 20 %.

По отношение на забавата на ответника,водеща до основателност на претенцията за лихва за забава ,се счита,че непредставянето на банкова сметка от страна на ищцата към 28.05.2021г. има за последица единствено

забава на кредитора по отношение на плащането,ако бъде постановен основателен отказ.В случая лихва за забава се дължи,като неоснователно са изискани допълнителни документи,различни от тези по чл.498 ал.3 от КЗ.

Претендира се кумулативно законна лихва на основание чл.429 ал.3 от КЗ,считано от 28.05.2021г.до окончателното изплащане на главницата,каквато лихва дължи и самият застрахован ,както и на основание чл.497 ал.1 т.2 от КЗ,включваща както главницата ,така и лихвата по чл.429 ал.3 от КЗ,считано от 03.06.2021г.-постановяването на писмото отказ до окончателното им изплащане.

Неимуществените вреди на ищцата са причинени както от претърпените физически болки и страдания,така и в претърпения продължителен шок и дистрес.

Ищцата е изписана от лечебното заведение с подобрение на 12.04.2021г.,но не е напълно възстановена.Грижите за нея са изцяло поети от нейните близки-тоалет,къпане,прехрана,което допълнително влошило самочувствието ѝ,поради липсата на самостоятелност.В месеците след катастрофата е изпитвала силен срам и ужас,че е безпомощна и се налага близките и семейството ѝ да полагат ежедневни грижи и да бъде в тежест на всички.

При ищцата е н***це влошено емоционално функциониране,поради преживяната психотравма с висока степен на интензитет и социална значимост.Влошени са характеристиките на вниманието и паметта ѝ,н***чно е безпокойство,висока тревожност,депресия,нежелание за общуване,влошено настроение без видима причина.Ищцата е претърпяла посттравматично стресово разстройство,за което са представени доказателства по делото.В състоянието ѝ не може да се очаква пълно подобрение ,като могат да настъпят редица усложнения,а като правило са н***це обострящи се болки ,които се засилват при промяна на времето.Вследствие на проведената оперативна интервенция ,пострадалата продължава да изпитва болки,да има ограничение в движенията на ръката и на моменти,при нормални битови нужди се налага да бъде подпомагана от своите близки,което ѝ причинява допълнителни болки и страдания в психично отношение.Ищцата е променила характера си от преди инцидента и от добронамерен,деен,позитивен и изпълнен с желание да живее човек се е превърнала в избухлива,асоциална,меланхолична натура,загубила е желанието си за живот

и вече не полага същите грижи за близките си както преди, често създава сканд*** с околните.

Настоява се при определяне на обезщетение на ищцата, съдът да има предвид нарастващата инфлация в страната, която за 2021 г. е 10%, за 2022 г. продължава да нараства с още 10 %, като тенденцията е величината на инфлационния процент да продължи да нараства.

Претендира се сумата от 36 000 лв., като от дължимото според ищцата обезщетение от 60 000 лв. се приспада извършеното извънсъдебно плащане на сумата от 24 000 лв.

В отговора , подаден от ответното дружество се излага следното:

Не се оспорва качеството на ответника като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, предизвикал твърдените в исковата молба вреди на ищцата. Не се оспорва , че на 07.04.2021 г. е настъпило ПТП по описания в исковата молба начин.

Твърди се , че е н***це съпричиняване от страна на пострадалата на вредоносния резултат, а именно липсата на данни за лентовидни охлузвания и кръвонасядане в областта на шията и врата, както и с оглед естеството на сблъсъка-челен удар, пострадалата също е нарушила правилата за движение по пътищата, като е пътувала без предпазен обезопасителен колан. Ако ищцата беше пътувала с поставен предпазен колан, тя не би се ударила с такава сила и интензитет вътре в купето на автомобила, която да и причини описаните увреди-фрактура на раменната кост.

На следващо място искът е неоснователно завишен по размер и неотговарящ на реално претърпените от пострадалата душевни болки и страдания. Видно от представената по делото епикриза от болничното заведение, в което е лекувана ищцата, лечението е протекло нормално, без неблагоприятни за нея бъдещи последици и невъзстановими увреждания. Не са настъпили усложнения от оперативната интервенция. Липсата на документи, удостоверяващи последващи медицински прегледи и лечения, говорят за липса на необходимост от допълнителна лекарска намеса.

Оспорва се твърдението в исковата молба, че ищцата е имала нужда от ежедневна помощ , за да се грижи за тоалета си. Фрактурата, получена от нея не води до пълна обездвиженост и неспособност на пострадаД. да се обслужва сам. Описанието на пострадалата като меланхолична изключва наклонността

често да се създават сканд***.Документът удостоверяващ психични усложнения е съставен една година след инцидента и според ответника –за да послужи на нуждите на делото.

Размерът на претендираното обезщетение се явява приблизително на средния доход на едно лице в РБ,който то ре***зира приблизително за осем години,по официални данни на НСИ,а домогванията на ищеца да обоснове претенцията си с инфлация са несъстоятелни.

Ответникът е разгледал претенцията в рамките на законоустановените срокове и е изплатил сумата от 24 000 лв.-обезщетение за обезвреда на 14.02.2022г.,факт който не се оспорва и следва да се признае за безспорно установен по делото.

С тези мотиви се счита,че главният иск е неоснователен и недоказан.

По отношение на претендираните лихви за забава,се мотивира неоснователност на претенцията,с аргумента,че не могат да бъдат начислени две законни лихви за забава за един и същ период.Това е в разрез с правилото на чл.294 ал.2 от ТЗ.

В действителност ищцата е депозирала претенцията си на 31.05.2021г.,а не както се твърди в исковата молба на 28.05.2021г.Изискването за допълнителни документи е наложено от обстоятелството,че в КП за ПТП с пострад*** лица липсва каквато и да е информация за начина на ре***зиране на процесното ПТП.Не се възприема тезата на ищеца,че това по своето същество представлявало отказ за изплащане на обезщетение.

Едва на 09.02.2022 г. ищцата е предоставила данни за банковата си сметка,като по тази причина е н***це забава на кредитора до тази дата.

В подадената допълнителна искова молба ищцата пояснява и допълва съображенията си ,както следва:

Смята се ,че претенцията не е завишена и отговаря на характера и степента на вредите,претърпени вследствие на катастрофата.

По възраженията за съпричиняване се счита,че липсата на поставен предпазен колан не може да бъде приемана изначално за предпоставка за определяне на съпричиняване.Обективният принос на постраД. за настъпване на конкретната вреда следва да бъде доказан от ответника при условията на пълно и главно доказване.

Допълнително се обосновава претенцията за лихви ,дължими от застрахователя-както за забавата на длъжника делинквент,така и за собствената му забава.

Според ищеца ответникът е в забава,считано от 03.06.2021г.-датата на която е отказал да определи и изплати в срок дължимото обезщетение. Обосновава се допълнително твърдението,че обезщетението следва да се определи,като се отчита инфлацията за периода от 2020-2022г.

Не е подаден допълнителен отговор от ответника по делото.

В съдебно заседание страните поддържат становищата си,изразени в разменените между тях книжа.

Съдът,като се запозна с писмените и гласни доказателства по делото,с НОХД №353/2022г.на Окръжен съд гр.Добрич и заключенията на изслушаните по делото съдебно психологическа и комплексна медицинска и автотехническа експертизи ,приема за установено следното:

По делото не се спори,че за автомобила ,с който е причинено увреждането е н***це активна застраховка „Гражданска отговорност,сключена с полица BG/02/121002710330,представляващо покритието по чл.493 от КЗ,нито че е предявена претенция по чл.380 от КЗ и че е определена за изплащане сумата от 24 000 лв.,представляваща обезщетение,определено от ответното дружество за претърпените от ищцата неимуществени вреди.Няма спор и относно факта,че при произшествието ищцата не е била с предпазен колан.

С Определение №77/29.03.2022г.по НОХД №353/2022г.на РС гр.Добрич е одобрено Споразумение между Районна прокуратура и ***,по силата на която *** се признава за виновен в това,че на 07.04.2021г.,по път III-293 ,в участък между с.Свобода и с.Овчарово,на 14 км.от с.Крушари,обл.Добричка,в посока към гр.Добрич,при управление на МПС-л.а.марка „Хонда“,модел „Сивик“,с рег.№***** е нарушил правилата за движение по пътищата,а именно чл.5 ал.1 т.1,чл.20 ал.2 ,чл.42 ал.1 т.2 и чл.42 ал.2 т.2 и т.3 от ЗДвП,при което е причинил средна телесна повреда на К. В. А.,изразяваща се в трайно затруднение на движението на горен десен крайник,за период от около два-три месеца,резултат от счупване на горния край на дясна раменна кост.Споразумението е с характер на влязла в законна сила присъда,поради което на основание чл.300 от ГПК то е задължително за гражданския съд,който разглежда гражданските последици от деянието,относно това ,д*** е

извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

На следващия ден след произшествието ищцата е приета в УМБАЛ-„Св.Марина“ЕАД-Варна с диагноза-счупване на горния край на раменната кост,закрито.От 08.04.2021 г.до 12.04.2021г. пострадалата е била на лечение в Отделение по ортопедия и травматология при УМБАЛ“Св.Марина“Варна,където е проведено оперативно лечение,съгласно представения Оперативен протокол №323/09.04.2021г.Извършено е открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация,под обща интубационна анестезия.На 12.04.2021г.пациентката е изписана в добро общо състояние.

По делото е изслушано заключение на основна и допълнителна съдебно медицинска и автотехническа експертиза,от заключението на която се установява следното:

На 07.04.2021г. по пътя от с.Овчарово –с.Свобода се е движел л.а. марка „Хонда“,модел „Сивик“,с рег.№****,управляван от *** **.Пътната настилка е била асфалтова,мокра,запазена,без повреди и неравности по нея,на прав участък от пътя в района на произшествието.Произшествието е настъпило през светлата част от деня,при лек дъжд и добра метеорологична видимост.При приближаване към мястото на произшествието водачът е предприел маневра изпреварване на съпосочно движещ се лек автомобил,при което е преминал в лентата за насрещно движение и се е движел около средата ѝ.В същото време ,в противоположна посока ,по посока с.Свобода се е движил л.а. марка Фолксваген,с рег.№ ***,управляван от *** **.В автомобила на средната седалка ,в ляво е пътувала ищцата.Наближавайки мястото на произшествието лекият автомобил Фолксваген се е движел със скорост около 80 км./ч.,с включени фарове ,на къси светлини.Непосредствено преди произшествието *** е възприел движещия се срещу него,в неговата лента за движение лек автомобил „Хонда“,изпреварващ друг лек автомобил,поради което задействал спирачната система и отклонил автомобила си в дясната част на платното за движение.

При създамата се ситуация,в резултат на взаимното пресичане на траекториите на движение на двата насрещно движещи се автомобила е настъпил удар между предната част на л.а.“Фолксваген“ и предната част на л.а.“Хонда“,като ударът е бил челен прав,леко изнесен в ляво за двата автомобила.Техническата причина за сблъсъка на автомобилите е

навлизането на лекия автомобил „Хонда“ в лентата за насречно движение, в която в този момент в противоположна посока се е движел лекият автомобил „Фолксваген“.

В резултат на ПТП, състояло се на 07.04.2021 г. ищцата е получила следните травматични увреждания:

-Счупване на лявата раменна кост в горна трета

-Контузия на дясното коляно и контузия с ожулване на десен подколеник.

Болката при счупване на раменната кост не е много силна в първите няколко часа, усилва се при всеки опит за движение на крайника и прави използването на ръката невъзможно. След обездвижването и операцията болките са поносими. Контузията с обширното ожулване на десния подколеник в началото е причинило много силни болки, но след 4-5 дни болките започват да намаляват.

Получените увреждания са пряка причинно следствена връзка с процесното ПТП.

Счупването на раменната кост е обусловило трайно затруднение на движението на левия горен крайник за повече от 30 дни. Обичайният срок на лечение на счупения крайник е около три месеца, срокът за лечение на останалите наранявания е около 25 дни. Лечението е протекло без усложнения.

Към момента на прегледа ищцата има ограничени движения в дясната раменна става, описани в експертизата. Това обуславя според ТЕЛК 10% трайно намалена работоспособност. При по-големи физически натоварвания могат да се появят болки в ставата. Това състояние на ръката е окончателно. Оперативния белег в областта на дясната раменна става и белега останал от охлузването в долната трета на дясната подбедрица обуславят загрозяване. Контузията на дясната колянна става е отзвучала напълно.

Счупването на горния крайник е направило невъзможно използването му за около 45-60 дни. През този период ищцата е имала нужда от помощта на трети лица при самообслужване. Нормалната физическа дейност се възстановява след третия месец, а работоспособността - след шестия месец.

Автомобилът Фолксваген, в който е пътувала ищцата, е оборудван с предпазни колани за водача, пътника до него на предната дясна седалка, както и за местата на пътуващите в автомобила - пътници на средна и задна седалки.

Получените от ищцата увреждания не са характерни за причинени от действието на предпазен колан. Няма следи от т.нар. коланна травма. Счупването на дясната раменна кост е причинено от директен удар в областта на големия туберкул на костта. При правилно поставен предпазен колан той би задържал тялото на пострадалата на седалката и описаните травматични увреждания не биха се получили.

В допълнителното заключение вещите лица уточняват, че непосредствено преди произшествието л.а. ХОНДА се е движел с около 118,69 кв./ч., а към момента на удара с лекия автомобил Фолксваген – скоростта на движение на л.а. Хонда е била около 92,45 км./ч. Л.а. ФОЛКСВАГЕН преди удара се е движел със скорост около 80 км./ч., а при удара – със скорост 48,82 км.ч.

При така установените скорости към момента на удара предпазите колани биха сработили и ще предпазят ищцата от получаване на описаните в експертизата травматични увреждания.

При удар коланите намаляват близо 25 пъти отрицателното ускорение на човешкото тяло.

Съдът кредитира така изготвените основно и допълнително заключение на комплексната експертиза, като съобразено с доказателствата по делото и обосновано. Вещите лица в съдебно заседание поясняват, че не е възможно да се даде категорично заключение къде би се позиционирало тялото на пострадалата ако беше с поставен колан. Но във всички случаи предпазния колан би нам***л тежестта на уврежданията.

Изслушана е съдебно психологична експертиза, която след преглед на ищцата дава следното заключение:

В проведеното психологично изследване са отчетени когнитивни нарушения на концентрацията на вниманието, паметови нарушения – данни за ретроградна и асоциативна амнезия. Наблюдава се личностова структура със засилени черти на шизоидност, тревожност и зависимо поведение. Н***це са изразени фобийни преживявания, тревожност, тежки депресивни симптоми с н***чие на суицидни мисли, намерения и опити. Установени са данни за актуална психотравма и симптоми на посттравматично стресово разстройство със сънища от типа „флашбек“, симптоми на избягване, силно напрежение и тревожност при напомняне за травматичното събитие, малоценностни преживявания, нарушен сън, повишена раздразнителност и

избухливост, социална изолация.

Силно стресогенното събитие/ПТП/ е изиграло ролята на масивна психотравма ,която е актуална и към момента на изследването.Симптомите и характеристиките ѝ са се запазили и са персистир*** в периода след катастрофата и е поставена диагноза "посттравматично стресово разстройство".Шест месеца след събитието освидетелстваната не е могла да се грижи сама за себе си,да се самообслужва и е била изцяло зависима от близките си-майка и съпруг.Това е довело до занижаване на самооценката,негативни емоционални преживявания,чувство за непълноценност.Към момента е силно необходим консулт със специ***ст психиатър ,предвид суицидните мисли и намерения,които освидетелстваната споделя.Били са н***це нарушения в съня ,тъй като за тях е изписан медикамент.Към момента има известно подобрене,тъй като освидетелстваната споделя затрудненията си,грижи се за домакинството и е назначена като социален асистент.Не може да се даде категорична прогноза за развитието на психичното състояние,без консултация с психиатър и психотерапия.

Като свидетел е разпитан съпруга на ищцата св.А..Той отишъл да види катастрофиралата си съпруга на мястото на катастрофата.Тя не била адекватна.Имала силни болки и не искала да я пипа.В болницата отказала рентгеново изследване,тъй като имала съмнения,че е бременна ,за да не навреди на плода.Прибр*** се в къщи,цяла нощ не могла да спи от болки.На следващия ден отново посетили лекар,който установил счупването и обяснил,че се налага операция .Операцията била извършена във Варна.След изписването се започнало „ходене по мъките“.Кракът ѝ бил много натъртен ,не можела да ходи без чужда помощ.Рамото ѝ било обездвижено с ремък.Съпругът и майка ѝ се грижили денонощно за нея,даже свидетелят известно време бил освободен от работа,за да полага грижи за ищцата.Не можела да остане повече от пет минути на крака,кракът и бил много отеكل.Известно време ходила на рехабилитация в поликлиниката,но престанала.Два месеца съпругът ѝ се грижел за нея ,а шест месеца.майка ѝ.Придобила страх от автомобили,не искала да се качи в колата,дори за да бъде заведена на преглед.Постоянно била стресирана,че някой все трябва да се грижи за нея,постоянно плачела.Преди катастрофата се грижела за домакинството,работила като доячка.В момента не може да работи тази

работа.Опитала да се справи отново с работата си,но не успяла.Към настоящия момент се грижи за хора с ТЕЛК.Към настоящия момент все още ищцата има ограничения при движението на ръката.Психически се чувства зле –не е същия човек.В същия смисъл са и показанията на майката на пострадалата.Вечерта,когато се върнала от спешното била много зле.Имала рана на крака,ръката много я боляла.Майка ѝ била придружителка в болницата в гр.Варна.Когато се прибрала в къщи,отишла да ѝ помага.Силните болки в крака и ръката продължили.Психическото ѝ състояние не било добро.Не можела сама да се храни,къпе и преоблича.Сега вдига кръвно,плаче и е притеснена.Страх я е да пътува,дори когато се наложило да я карат на преглед във Варна.Забравя.Преди инцидента била контактна,имала си приятели ,ходела на гости,сега не излиза,затваря се в къщи и постоянно реве.Не спи спокойно,казва“идва ми на акъла катастрофата“.

Съдът кредитира свидетелските показания относно физическите болки и психичните промени у ищцата,тъй като те съответстват на заключенията на вещите лица по психологичната и медицинска експертизи.

При ищцата са се наблюдава*** затруднения със самообслужването ,дължащи се частично на обездвижената ѝ лява ръка и болката в ранения крак,но също и причинени от психичното ѝ състояние,описано от вещото лице в психологическата експертиза.Така ,макар вещото лице в медицинската част на експертизата да твърди,че при получените увреждания още при изписването ищцата е била „вертик***зирана“-т.е. може да се движи на собствен ход,тя не го е правила,тъй като е била силно стресирана от преживяното и е имала нужда от физическата и психическа подкрепа на близките си.Макар физическите ѝ болки да са отшумели в рамките на два месеца,психическите увреждания от стресиращото събитие са остан*** трайни-диагностицирана е с посттравматично стресово разстройство,отключило суицидни мисли и опити,споделени от нея с психолога.Тези сериозни психологични разстройства,за които вещото лице препоръчва консултация с психиатър и психотерапия, не са отчетени при определяне на размера на обезщетението от застрахователя.Те се установиха в хода на настоящото производство.

Н***це са всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответното дружество по чл.432 ал.1 от КЗ-деликт,причинен от делинквента

със застрахования автомобил,настъпили неимуществени вреди –физически и психични болки и страдания,причинно следствена връзка между събитието и настъпилите вреди,противоправно поведение и вина на водача,установена в наказателното производство по НОХЗД№353/2022г.на РС гр.Добрич.

Определено е обезщетение в размер на 30 000 лв.,като е прието 20 % съпричиняване и сумата е редуцирана до размер от 24 000лв.

Съдът намира,че предвид изложеното по-горе справедливият размер на обезщетението е 50 000 лв.,като се имат предвид обективните фактори като нарастваща инфлация ,която е безспорен фактор при определяне на обезщетението.Така инфлацията ,за която съдът служебно извърши справка за периода април-декември на 2021 г. е 6,1%,а към месец април 2022г.7,8% по данни на НСИ.Нивата на застрахователно покритие,съгласно чл.492 от КЗ са 10 000 000 за имуществени и неимуществени вреди при телесно увреждане или смърт ,за всяко събитие ,независимо от броя на пострадал.е лица.

Следва да се приеме 20 % съпричиняване,като по този начин дължимото над определеното и изплатено обезщетение от 30 000лв.до 50 000 лв.или допълнително още 20 000 лв.следва да се редуцира с 4 000 лв.или предявеният иск е основателен и доказан до размер от 16 000 лв.Съпричиняването се приеме,тъй като ищцата е била без поставен предпазен обезопасителен колан,а в заключението на вещите лица по комплексната експертиза категорично и мотивирано се твърди,че ако беше с поставен предпазен колан ,ищцата не би претърпяла толкова тежки увреждания.

С тези мотиви предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от 16 000 лв.обезщетение за неимуществени вреди,причинени от състоялото се пътнотранспортно произшествие на 07.04.2021г.на ищцата по делото.

По отношение на прететндираните лихви за забава съдът намира следното:

Претенцията по чл.380 ал.1 от КЗ,която според ищеца е получена от застрахователя на 28.05.2021г.не съдържа входящ номер и дата на получаване ,нито е представена обратна разписка ,с която да се удостовери получаването ѝ на тази сочена от ищеца дата.По тези съображения съдът кредитира признанието на ответната страна,което е в смисъл,че претенцията е получена на 31.05.2021г

На 03.06.2021г. е получено уведомление от застрахователното дружество,че

съставеният КП за ПТП с пострад*** лица не дава яснота за отговорността на водачите и само на това основание дружеството няма да може да се произнесе по основателността на претенцията. В тази връзка се изисква да се представят допълнително резултат от образуваното ДП, АТЕ, заключителен акт на прокурора, съдебен акт или друго доказателство за вината на застрахованото лице.

На 14.12.2021 г. е поискано представяне на банкова сметка на ищцата по делото, за да може определеното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 24 000 лв. да бъде изплатено в рамките на десет работни дни.

Срокът за произнасяне на застрахователното дружество е три месеца, считано от предявяването на претенцията по чл. 380 ал. 1 от КЗ-прилага се разпоредбата на чл. 497 ал. 1 т. 2 във вр. с чл. 496 ал. 1 от КЗ.

В случая срокът за окончателно произнасяне по претенцията е изтекъл на 31.08.2021 г., като от 01.09.2021 г. ответникът е в забава.

Непосочването при предявяване на застрахователната претенция на банкова сметка, по която да се изплати обезщетението, не е обстоятелство, което води до неговата недължимост и не възпрепятства определянето му, поради което не е основание за определяне на размера на обезщетението-Решение №167/30.01.2020 г. на ВКС по т. д. №2273/2018 г. на II-ро ТО.

В същото решение се приема и че по реда на чл. 106 ал. 3 от КЗ може да се изискват само доказателства, относими към основанието и размера на претенцията. Изискването на изготвени в наказателното производство експертизи и на акта за приключването му не представлява изискване на доказателства по смисъла на чл. 106 ал. 3 от КЗ, поради което за начален момент на забавата на ответника се приема изтичането на срока по чл. 496 ал. 1 от КЗ. По принцип е недопустимо изискването на доказателства, с което претендиращият застрахователно обезщетение е в невъзможност да се снабди, поради това, че те не са н***чни в правния мир към момента на предявяването на претенцията.

Съгласно Решение №128/04.02.2020 г. на ВКС по т. д. №2466/2018 г. на I т. о. ТК-На основание чл. 493 ал. 1 т. 5 от КЗ, който препраща към разпоредбата на чл. 429 ал. 2 т. 2 от КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквентата за дължимата лихва за забава, считано от предявяване на застрахователната претенция, а след изтичането на

тримесечния срок за произнасяне по чл.496 ал.1 от КЗ и при липса на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя, дължи законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за собствената си забава.

Изискването на допълнителни документи неправилно се приравнява от ищеца на отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, тъй като документите са изискани в срока за произнасяне на застрахователя-т.е. датата 04.06.2021г. не може да се приеме за начален момент на собствената забава на застрахователя.

С оглед всичко изложеното съдът намира, че искът за лихва за забава, дължима на основание чл.493 ал.1 т.5 във вр.с чл.429 ал.2 т.2 КЗ, която е дължима от причинителя на щетата, следва да се уважи от датата на уведомяване на ответника, чрез предявяване на претенцията по чл.380 ал.1 от ГПК-31.05.2021г., а лихва за собствена забава ответникът дължи от 01.09.2021г., когато е изтекъл тримесечния срок за окончателно произнасяне – по чл.496 ал.1 във вр.с чл.497 ал.1 т.2 от КЗ.

Предвид изхода на спора всяка страна дължи сторените от другата страна съдебно деловодни разноси, пропорционално на уважената, респективно на отхвърлената част от иска.

Пълномощникът на ищеца е осъществил процесуалното му представителство безплатно, на основание чл.38 ал.2 във вр.с чл.38 ал.1 т.2 от ЗА. По Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения на процесуалния представител се дължи сумата 4 236 лв.-адвокатско възнаграждение с включен ДДС, а пропорционално на уважената част от иска сумата от 1 882,67лв., която следва да се заплати на процесуалния представител на ищеца по делото.

Ищцата е направила разноси в общ размер на 1 500 лв. за възнаграждения на вещи лица. Пропорционално на уважената част от иска ответникът следва да заплати сумата от 666,67 лв. сторени съдебно деловодни разноси.

Ответникът дължи държавна такса по делото, от която ищецът е освободен, пропорционално на уважената част от иска, а именно сумата от 640 лв.

Ответникът е направил разноси по делото 1000 лв. Пропорционално на отхвърлената част от иска ищецът следва да заплати на ответника разноси в размер на 560 лв.

Водим от горното Окръжният съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕР*** ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, със сед***ще и адрес на управление гр.София, 1504, бул.“***“ №68, представлявано от ***** да заплати на К. В. А. ЕГН ***** живуща в с.Божурово, обл.Добричка, ул.“Осма“ №7 сумата от 16 000 лв./шестнадесет хиляди лева/, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди-болки и страдания, вследствие на ПТП, състояло се на 07.04.2021г., ведно със законна лихва за забава ,считано от 31.05.2021г./датата на предявяване на претенцията/ до 01.09.2021г., на основание чл. 493 ал.1 т.5 от КЗ, както и законна лихва за забава върху присъденото обезщетение, считано от 01.09.2021г. до окончателното му изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над присъдената сума от 16 000 лв. до предявения размер от 36 000 лв.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕР*** ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, със сед***ще и адрес на управление гр.София, 1504, бул.“***“ №68, представлявано от ***** да заплати по сметка на ДОС сумата от 640 лв. държавна такса.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕР*** ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, със сед***ще и адрес на управление гр.София, 1504, бул.“***“ №68, представлявано от ***** да заплати на адв.Н. Н. Д. , със съдебен адрес: гр.София, ул.“***“ №2, четвърти поетаж ,офис 4 сумата от 1 882,67 лв., с ДДС-адвокатско възнаграждение, на основание чл.38 от ЗА.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕР*** ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, със сед***ще и адрес на управление гр.София, 1504, бул.“***“ №68, представлявано от ***** да заплати на К. В. А. ЕГН ***** живуща в с.Божурово, обл.Добричка, ул.“Осма“ №7 сумата от 666,67 лв./шестстотин шестдесет и шест лева и шестдесет и седем ст./-сторени съдебно деловодни разноси по делото.

ОСЪЖДА К. В. А. ЕГН ***** живуща в с.Божурово, обл.Добричка, ул.“Осма“ №7 да заплати на „ДЖЕНЕР*** ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, със сед***ще и адрес на управление гр.София, 1504, бул.“***“ №68, представлявано от ***** сумата от 560

лв./петстотин и шестдесет лева/-съдебно деловодни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Варна в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____